

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16023

гр. София, 03.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в закрито заседание на трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА

като разгледа докладваното от СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА Гражданско дело № 20231110116392 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на Г. Д. С., ЕГН 88, с адрес гр.София, ж.к.СР бл.44А, вх.А, ет.3, ап.5, чрез адв.П., със съдебен адрес гр.София, ж.к.МЛ бл.496, вх.А, ет.10, ап.85, насочена срещу Я. М. Х., ЕГН *****, с адрес гр.ТР, ул.“ХА“ № 19, ет.9, ап.34 и М. Л. Я., ЕГН *****, с адрес гр.София, ул.“ПАЗ“ № 6, за признаване за установено, че ответницата Я. М. Х. е собственик на следния недвижим имот: апартамент № 16, находящ се в гр.София, ж.к.Гоце Делчев бл.238, вх.Ж, ет.3, представляващ обект с идентификатор 68134.1005.120.1.116.

В исковата молба се твърди, че между ищеца и ответницата Я. М. Х., на 09.08.2021 г. е сключен предварителен договор за покупко-продажба на процесния имот, със срок за сключване на окончателен такъв – 08.08.2022 г. Ищецът с подробни мотиви извежда основанието за придобиване на жилището от страна на Я. Х.. В същото време, от страна на ЦМВ е образувано гр.д.№ 14850/2016 г. по описа на СРС, 50 състав, в което същата е предявила ревандикационен иск срещу Я. Х. и още 3 лица. Сочи се, че по същото е постановено решение, недопуснато до касационно обжалване от ВКС, с което искът е уважен.

Според ищеца, той не е обвързан от това решение, тъй като не е участвал в производството, по което е постановено. С оглед на това твърди да притежава правен интерес от установяване на собствеността върху имота от страна на Я. Х..

Съдът като съобрази така изложеното от ищеца в исковата молба и уточнителната молба от 21.04.2023 г., намира, че предявеният иск е недопустим оп следните съображения:

Съобразно предвиденото в чл.124, ал.1 от ГПК, всеки може да предяви иск, за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това. Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка за надлежното упражняване на правото на иск, за която съдът следи служебно. Съдебната практика безпротиворечиво приема, че такъв е налице във всички случаи, когато се оспорва претендирано от ищеца право или се претендира оспорвано от него право. Правният интерес при установителните искове за собственост се обуславя от съществуването на

гражданскоправен спор между страните относно принадлежността на правото на собственост върху конкретен имот, изведен въз основа на изложените от ищеца обстоятелства в исковата молба.

В случая такъв спор не е налице. Ищецът предявява чужди права, а именно такива на Я. Х.. Дори и да се приеме, че същият би имал право на това по силата на разпоредбата на чл.134 от ЗЗД /като кредитор на Я. Х. по предварителния договор за покупко-продажба на процесния имот/, то не са налице останалите предпоставки на суброгационния иск по чл.134 от ГПК. Ответницата Х. не е бездействала, а точно обратното – участвала е в съдебно производство /макар и като ответник/, в което е решен въпроса относно собствеността върху процесния имот. Недопустимо би било същият спор да бъде пререшаван с участието на същите страни, макар и в различно процесуално качество.

Освен всичко изложено по-горе, следва да се има предвид, че исковата молба по гр.д.№ 14850/2016 г. по описа на СРС, 50 състав е била вписана на 11.04.2016 г. В случая исковата молба по предявен ревандикационен иск подлежи на вписване, доколкото с изрична законова разпоредба е предвидено такова - в чл.112 - чл.116 от Закона за собствеността. Вписване е предвидено и в чл.114, ал.1, б."в" ЗС и чл.11 от Правилника за вписванията, според които разпоредби вписват се исковите молби за постановяване на съдебни решения по чл.112, ал. 1, б."з" ЗС /съответно решения по чл. 4, б."з" от Правилника за вписванията/, а съгласно чл.112, ал.1, б."з" ЗС на вписване подлежат и всички съдебни решения, които заместват актовете по чл.112, ал.1, б."а" ЗС. С изменението на чл.112, ал.1, б."а" ЗС, публ. в ДВ бр. 34 от 2000 г., бе прието, че се вписват не само актовете, с които се прехвърля правото на собственост или се учредява, прехвърля, изменя или прекратява друго вещно право върху недвижими имоти, но и актовете с които се признават такива права.

В този случай ВКС приема, че вписването има оповестително и защитно действие, като осигурява противопоставимост на правата на ищеца по вписаната искова молба срещу всички права, придобити от трети лица след вписването, при което следва да се приеме, че макар и да не е участвал в производството по ревандикационния иск, воден срещу Я. Х., Г. Сотов е обвързан от решението по него.

По така изложените съображения, съдът намира предявеният иск за недопустим, поради което образуването по него производство следва да бъде прекратено.

Водим от горното и на основание чл.130 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д.№ 16392/2023 г. по описа на СРС, 128 състав.

Определението подлежи на обжалване пред СГС с частна жалба, подадена в едноседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____